

щество и въ такавъ отдалеченъ непознатъ кхтъ на земния шаръ.

Азъ са рѣшихъ да отида отъ Видинъ въ Нишъ, за да погледна турската войска и сетиѣ пакъ да посетя Бжлгария, преди да са вжрна въ Цариградъ. Видинъ сжставя базиса на правото крило на турската войска и за това трѣбвало би тамъ да са средоточватъ сичките извѣстия за военните дѣйствия; но въ сжщностъ тамъ не е възможно да научишъ никакви новини, така щото видинския губернаторъ знае помалко отъ лондонските жители за това, що става въ Нишъ и Алексинацъ. Ако между Видинъ и Нишъ и да има добаръ пжтъ и пощенски станции, но коне не е възможно да намѣришъ, защото сичките са зематъ за удовлетворение на военните потрѣбности. За това си наехъ частни открити кола, съ три коня. Като зехъ двѣ или три печени стари кокошки, които ступана на хотела Белью въ Видинъ ми ги даде вмѣсто млади пиленца, и, като зехъ съ себѣ си единъ заптия, вмѣсто ескортъ, азъ тржгнахъ. Сичко отиваше добрѣ до като не достигнахме едно село два часа далечъ отъ Бѣлиградчикъ; тука, безъ да гледа на това, че слжницето още не бѣ залѣзло и че ние бѣхме твхрдѣ кжсно излѣзле въ тоя день, турчена-биржеринъ отпрегна конете и са отрѣче да иде по-нататакъ, като увѣряваше че конете трѣба да си починатъ. Като нѣмаше въ селото власть, на която да са оплача, азъ бѣхъ длжженъ да са покоря и тая задхржка, както ще видимъ по-сетиѣ, стана причина да изгубиме четире дена. На другата сутренъ дойдохме въ Белиградчикъ, дѣто като оставихъ да си почиватъ коне-